Dosarul nr. 4r-2930/2024 *(4-23158723-02-4r-08072024)*
Judecător: Vitalie Budeci

D E C I Z I E
În numele Legii

21 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Oxana Robu
Judecători: Olga Cojocaru și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără participarea părților,* recursul declarat de contravenientul Vasilița Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024 în cauza contravențională în privința lui Vasilița Ion învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional al RM,

Termenii de examinare a cauzei:
în instanța de fond: 08.11.2023-21.05.2024;
în instanța de recurs: 08.07.2024-21.07.2025.
Procedura de înștiințare legală a fost efectuată.

Asupra recursului declarat de contravenientul Vasilița Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024 în cauza contravențională în privința lui Vasilița Ion învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. La 18.10.2023, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare seria/nr. MAI06 104922, adoptate de către agentul constatator al DP „Centru” a INSP - Cristiuc Serghei, Vasiliţa Ion a fost sancţionat contravenţional conform art. 238 alin. (3) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 (una mie cinci sute) lei şi 5 (cinci) puncte de penalizare, pentru faptul că la 18.10.2023, ora 11:28, conducând automobilul de model „Toyota” cu numărul de înmatriculare „*****” în mun. Chişinău intersecţia străzii Bucureşti - Sfatul Ţării, nu a cedat trecere pietonului pe

trecerea de pietoni.

La 30.10.2023, Vasiliţa Ion a înregistrat la DP „Centru” a INSP, o contestaţie împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a Deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, întocmit în baza art. 238 alin. (3) Cod contravenţional, de către agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP, Cristiuc Serghei,

2. Prin *hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024* s-a respins ca neîntemeiată contestaţia depusă de către Vasiliţa Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, în baza art. 238 alin. (3) Cod contravenţional.

3. *Împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024 a declarat recurs contravenientul Vasiliţa Ion, prin care a solicitat admiterea recursului. Casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani nr. 5r-6727/2023 din 21.05.2024 (comunicată la 31.05.2024) pronunţată asupra contestaţiei deupse de Vasiliţa Ion, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. 17765, seria nr. 7442 2580 3252 4037 din 18.10.2023.*

Recurentul susține că nu este de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024 şi o consideră ilegală, neîntemeiată din următoarele considerente:

- la examinarea cauzei instanţa de fond nu a elucidat circumstanţele importante, pentru soluţionarea pricinii, la fel cum si acele circumstanţe pe care instanţa de judecată le consideră constatate, nu au fost demonstrate cu probe veridice și suficiente, fapt care impune necesitatea casării acesteia.

- *prin lipsa de probe veridice, se referă la faptul, că* drept dovadă a pretinsei încălcări i-a fost prezentată o secvenţă video de pe telefonul personal al agentului constatator, însă la pct. 10 din procesul verbal întocmit pe numele lui, acesta a invocat drept probă imaginea foto, ceea ce denotă faptul că agentul constatator a efectuat o captură foto de pe secvenţa video în care se descifrează destul de incert circumstanţele care se pretind a constitui obiectul contravenţiei.

- *în acest context, nu întâmplător a făcut referire și trimitere la practica judiciară deja existentă, si anume* hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani) nr. 5r-6986/2022 din 21 decembrie 2022, unde instanţa a notat expres, că dacă este anexată drept probă planșa fotografică la materialele cauzei, urmează a fi clar în ce circumstanţe acesta a fost făcută, la ce oră si de către cine, astfel în vederea evitării descifrării ilegalităţii comise de către agentul constatator prin întocmirea prezentului proces-verbal contravenţional, acesta intenţionat nu a anexat drept probă secvenţa video prezentată subsemnatului, or, din aceasta se vede clar inexistenţa ilegalităţii imputate.

- în situaţia în care proba (planșa fotografică) administrată de către agentul constatator nu conţine clar în ce circumstanţe aceasta a fost făcută, la ce oră și de

către cine, acest fapt serveşte drept temei de anulare a procesului-verbal contravenţional, fapt care a fost omis spre a fi examinat de către instanţa de fond.

- aceste circumstanţe le-a adus la cunoştinţă instanţei de judecată, însă, aceasta a făcut abstracţie, astfel acestui argument nici măcar nu i s-a dat apreciere prin hotărârea pronunţată, nicăieri în conţinutul acesteia nefiind indicat faptul că în şedinţa de judecată a invocat acest argument, iar fiind examinat - acesta a fost apreciat ca fiind admisibil sau doar declarativ.

- la solicitarea de a-mi prezenta o probă reală, certă şi legală, acumulată cu un mijloc tehnic special cu ajutorul căruia s-a înregistrat presupusa contravenţie, precum şi un certificat ce atestă faptul că acesta dispune de competenţa necesară pentru utilizarea acestui mijloc special, agentul constatator i-a comunicat că nu este obligat să i-1 prezinte, or, acesta va fi pus la dispoziţie la necesitate instanţei de judecată, fapt care l-a determinat să înaintez contestaţia propriu-zisă.

- în contextul în care nu s-a demonstrat legalitatea probelor ce se prezintă a fi acumulate de către agentul constatator precum şi nu i-au fost prezentate în modul prevăzut de legislaţia în vigoare, la pct. 13 din procesul verbal cu privire la contravenţie a notat expres, că **„***Nu Sunt Deacord cu Procesul-Verbal, deoarece Nu am încălcat”.*

- acţiunea în cauză, la fel, a fost lasată în umbră de instanţa de judecată, mai mult ca atât la pct. 21 din textul hotărârii *nr. 5r-6727/2023 din 21.05.2024,* instanţa de judecată menţionează că procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, se bucură de prezumţia de legalitate, prezumţie care, la rândul său, se bazează pe prezumţia de autenticitate şi de veridicitate, iar contestatarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenţie, însă aceasta nici nu a încercat în momentul comiterii contravenţiei să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

- prin posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenţie, contestatarul, contrar celor menţionate de către instanţă şi omise spre a fi examinate categoric, nu doar că a încercat în momentul comiterii contravenţiei să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat, dar a şi facut-o prin menţionarea acestui fapt la pct. 13 din procesul verbal cu privire la contravenţie, la care se face trimitere supra.

- în asemenea circumstanţe conchide că instanţa de fond, contrar rolului său de examinator independent şi nepărtinitor a cauzei contravenţionale, în procesul de examinare a contestaţiei, a fost părtinitoare şi nici pe departe independentă, or, în hotărârea pronunţată s-a axat doar pe materialele puse la dispoziţie de agentul constatator, iar toate argumentele, care în mod cert instituiau dubii asupra

legalităţii procedurii de constatare a presupusei contravenţii precum şi asupra legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, au fost lăsate fără apreciere, nemaivorbind de indicarea acestora în hotărârea pronunţată.

- concluzionează şi să reiterează că la examinarea cauzei ce-l vizează, nu a fost auzit de către instanţa de judecată, iar toate argumentele, deşi constituiau în mod cert dubii asupra legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi în temeiul prevederilor Codului contravenţional ar fi trebuit interpretate în favoarea lui, nu au fost reţinute - instanţa de fond neţinând cont de prevederile art. 457-458 Cod contravenţional, care prevăd examinarea contravenţiei sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând circumstanţele ce au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei.

- din considerentele expuse supra şi având în vedere că încălcările admise de instanţa de judecată la examinare în fond a cauzei nu pot fl înlăturate în alt mod decât prin casarea hotărârii pronunţate, consideră necesar şi oportun admiterea prezentului recurs declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani nr. 5r-6727/2023 din 21.05.2024 în sensul declarat, or, după cum a menţionat mai sus, la examinarea contestaţiei depuse, instanţa de fond a admis o serie de încălcări care au fost în măsură să ducă la adoptarea unei soluţii pripite şi eronate asupra contestaţiei.

4. Procedura de înștiințare legală a fost executată.

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Părțile la procesul contravențional au fost înștiințate legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art. 447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră

necesar de *a respinge recursul declarat de contravenientul Vasiliţa Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

5.2. În fapt, reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că, prin Procesul-verbal cu privire la contravenţie şi Decizia de sancţionare seria/nr. MAI06 104922, adoptate de către agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP - Cristiuc Serghei, Vasiliţa Ion a fost sancţionat contravenţional conform art. 238 alin. (3) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 (una mie cinci sute) lei şi 5 (cinci) puncte de penalizare, pentru faptul că la 18.10.2023, ora 11:28, conducând automobilul de model „Toyota" cu numărul de înmatriculare „*****" în mun. Chişinău intersecţia străzii Bucureşti - Sfatul Ţării, nu a oferit prioritate pietonilor.

Astrfel, art. 238 alin. (3) Cod contravenţional, la momentul comiterii faptei contravenţionale şi adoptării actelor constatatoare, stabileşte sancţiune pentru

neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliştilor se sancţionează cu amendă de la 30 la 36 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în prezenţa persoanei, care a semnat actul menţionat, indicând că nu este de acord cu procesul pe motiv că nu a încălcat, însă, din imaginea foto anexată la procesul verbal contravențional se vede că Vasilița Ion nu a cedat trecerea pietonului care s-a angajat în trecerea străzii pe trecerea pentru pietoni.

5.3. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Este de menționat că la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia și raportând la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de recurs constată că dispozițiile legale au fost respectate.

Colegiul reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de recurs denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Astfel procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional, descrierea faptei fiind amplă, detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv datele de identitate ale agentului constatator și denumirea autorității pe care o reprezintă, date de identitate ale persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, fapta contravențională, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea

faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională. Procesul-verbal este semnat pe fiecare pagină de agentul constatator.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră că, dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim al amenzii.

Potrivit art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

5.4. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța de recurs reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu alin. (1) art. 442 al Codului contravențional procesul – verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției contravenientei în comiterea încălcării prevederilor art. 238 alin. (3) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Astfel, cumulul de probe administrat la materialele cauzei confirmă fără echivoc, că Vasilița Ion contrar alegațiilor, inclusiv din cererea de recurs, se face vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Potrivit art. 238 alin. (3) Cod contravenţional, stabileşte sancţiune pentru neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliştilor și se sancţionează cu amendă de la 30 la 36 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005)*, Angel împotriva României *(§ 52, din 04 octombrie 2007)* sau Ozturk împotriva Germaniei *(din 21 februarie 1994)*. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

Instanța de recurs reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului *(cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007),* cauză

în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterînd importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

5.5. Prin urmare cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, Colegiul penal reține, că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului. Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța de recurs reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

Colegiul penal denotă că, procesul-verbal contestat a fost întocmit și perfectat în prezența contravenientului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia aplicată în privința sa, fapt confirmat prin semnătura acestuia, contravenientul a indicat că nu este de acord cu procesul contravențional, pe motiv că nu a încălcat, însă careva probe în confirmarea celor declarate nu au fost prezentate.

6. Prin prisma celor ce preced, Colegiul va da o apreciere critică argumentelor recurentului, așa cum nu a fost demonstrat prin nici o probă pertinentă și concludentă că, agentul constatator a comis o eroare în ceea ce privește stabilirea subiectului comiterii contravenției, cât și a tuturor circumstanțelor cauzei.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiționar, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției conducătorului auto Vasilița Ion în neacordarea de prioritate legală pietonilor.

Colegiul reține că fapta reținută în sarcina contravenientului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza contravențională, şi anume:

- procesul verbal contravențional seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, de unde se vede că procesul verbal a fost întocmit în prezența lui Vasilița Ion, care a invocate că nu este de acord, pe motiv că nu a încălcat, dar a semnat că recunoaște săvârșirea contravenției și că i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile;

(f.d. 8)

- planşa fotografică, din care rezultă că automobilul de model „Toyota” în timpul deplasării nu a acordat prioritate legală unui pieton, care traversa trecerea angajat în traversarea părţii carosabile pe trecerea de pietoni, situată la intersecţia străzilor Bucureşti - Sfatul Ţării din mun. Chişinău;

(f.d. 9)

Circumstanțele speței relevă că, Vasilița Ion la 18.10.2023, ora 11:28, conducând automobilul de model „Toyota” cu numărul de înmatriculare „*****” în mun. Chişinău intersecţia străzii Bucureşti - Sfatul Ţării, nu a cedat trecere pietonului pe trecerea de pietoni, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Prin urmare, analizând probele administrate la dosar, Colegiul penal confirmă concluzia instanței de fond că, vinovăția lui Vasilița Ion de săvârșirea faptelor comise, integral este confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, astfel încât materialele dosarului coroborează cu cumulul de probe administrat confirmă fără echivoc, că Vasilița Ion, contrar alegațiilor sale, inclusiv din cererea de recurs, a comis contravenția prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Astfel, Colegiul constată că la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, a prezentat probe suficiente întru confirmarea vinovăției lui Vasilița Ion, în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional. Instanța de recurs apreciază ca fiind declarative afirmațiile petentului Vasilița Ion drept temei pentru anularea procesului-verbal precum că, nu este probată vinovăția acestuia, or, reprezintă doar o încercare de eschivare de la răspundere contravențională și care vin în contradicție evidentă cu materialele cauzei.

Instanța de recurs menționează că, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și persoana în privința căruia a fost întocmit procesul se bucură de prezumția de veridicitate, aplicabilă actelor administrative, în cazul în care a fost întocmit legal.

În contextul circumstanțelor arătate, Colegiul reține că prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens. Astfel, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, Colegiul penal concluzionează că Vasilița Ioneste culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Astfel, instanța studiind și analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, întocmit de către agentul

constatator, în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional și a deciziei de sancționare contravențională, a stabilit că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel s-a dovedit cu certitudine că argumentele invocate de recurentul Vasilița Ion sunt neîntemeiate și au ca scop încercarea de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa contravențională.

6.1. Prin urmare, raportând împrejurările de fapt avute loc la circumstanțele de drept stabilite de către agentul constatator, instanța de recurs consideră că, Vasilița Ion la 18.10.2023, ora 11:28, conducând automobilul de model „Toyota", cu numărul de înmatriculare „*****" în mun. Chişinău intersecţia străzii Bucureşti - Sfatul Ţării, nu a cedat trecere pietonului pe trecerea de pietoni, pentru care faptă a şi fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravențional, care prevede sancțiunea pentru, neacordarea de prioritate legală pietonilor, fiind cumulate toate elementele componenței de contravenție imputate lui Vasilița Ion.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

În continuare, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, probele administrate de către agentul constatator dovedesc incontestabil vinovăția contravenientului, în comiterea faptei incriminate. Prin urmare se reține faptul că, la etapa examinării cauzei contravenționale, de către agentul constatator au fost respectate exigențele privind examinarea multiaspectuală a circumstanțelor cauzei, pe cale de consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia că, contravenientului i-a fost respectat dreptul la un proces echitabil, drept ce derivă din prevederile art. 6 al Convenție.

Astfel, faptele reținute de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție, întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod Contravențional, prin urmare contravenientul nu a făcut dovada celor susținute prin contestație, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina lui de agentul constatator.

În această ordine de idei, Colegiul nu poate reține argumentul contravenientului precum că la materialele cauzei nu sunt probe, ce ar dovedi vinovăția lui în cele incriminate, or, de către agentul constatator în demonstrarea vinovăției contravenientului au fost acumulate următoarele probe și anume: procesul verbal contravențional seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, de unde se vede că procesul verbal a fost întocmit în prezența lui Vasilița Ion, care a invocate că nu este de acord, pe motiv că nu a încălcat, dar a semnat că recunoaște săvârșirea contravenției și că i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile și planșa fotografică, din care rezultă că automobilul de model „Toyota" în timpul deplasării nu a acordat prioritate legală unui pieton, care traversa trecerea angajat

în traversarea părţii carosabile pe trecerea de pietoni, situată la intersecţia străzilor Bucureşti - Sfatul Ţării din mun. Chişinău.

6.2. Prin urmare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 104922 din 18.10.2023, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, Colegiul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Vasilița Ion și-a găsit confirmarea pe deplin, acțiunile căruia agentul constatator le-a încadrat corect în temeiul art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul reține că în procesul contravențional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și veridicității fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția contravenientului, iar argumentele contravenientului precum că, agentul constatator nu a administrat careva probe în susținerea învinuirii aduse, sunt apreciate ca o metodă de eschivare de la răspunderea contravențională.

Astfel, faptul nerecunoașterii vinovăției de către Vasilița Ion, în opinia instanței de recurs reprezintă doar o metodă de apărare şi eventual de eschivare de la răspunderea contravențională, or, obiecțiile acestuia sunt combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional şi care demonstrează indubitabil vinovăția acestuia, oferind credibilitate constatărilor agentului constatator.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează că, atât la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, cât și la examinarea acestuia, de către agentul constatator au fost întreprinse toate masurile prevăzute de legislație pentru cercetarea sub toate aspectele, complet și obiectiv a circumstanțelor cauzei în conformitate cu art. art.303, 382, 384, 385, 404, 440, 442 și 443 din Codul contravențional.

Respectiv, deși recurentul atât în contestație cât și în recursul declarat neagă vinovăția lui în comiterea faptei incriminate, acestea vin în contradicție cu probatoriul acumulat la caz, fiind o modalitate de eschivare de la răspundere.

6.3. În continuare, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, probe ce se conțin în materialul contravențional și care au fost acumulate în corespundere cu norma legală, constituie probe utile, pertinente și concludente, care confirmă pe deplin vinovăția lui Vasilița Ion.

Mai mult, instanța de recurs reține că, calificarea deplină şi obiectivă a împrejurărilor fiecărui caz presupune că în procesul constatării faptei contravenționale comise şi al cercetării cazului, în baza probelor acumulate, respectând strict principiile de bază ale dreptului contravențional şi ale procedurii contravenționale, este necesar să se stabilească: a fost sau nu încălcată norma materială a dreptului contravențional; vinovăția făptuitorului; făptuitorul este sau

nu subiect al răspunderii contravenționale; circumstanțele atenuante şi cele agravante ale faptei iar soluționarea cazului în strictă conformitate cu legislația înseamnă că, pe lângă cercetarea corectă şi sub toate aspectele a cazului contravențional, decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale trebuie să fie adoptată în strictă corespundere cu cerințele legislației în vigoare, iar tipul şi severitate a sancțiunii contravenționale aplicate trebuie să corespundă gradului de pericol social al faptei comise. Subsecvent este de reținut că încheierea unui proces-verbal cu privire la contravenție poate fi emisă numai atunci când în acțiunile (inacțiunile) făptuitorului sânt prezente toate elementele componente ale contravenției, prevăzute în norma materială imputată (obiectul, latura obiectiva, subiectul, latura subiectiva).

Subsecvent este de reținut că încheierea unui proces-verbal cu privire la contravenție poate fi emisă numai atunci când în acțiunile (inacțiunile) făptuitorului sânt prezente toate elementele componente ale contravenției, prevăzute în norma materială imputată (obiectul, latura obiectiva, subiectul, latura subiectiva).

Astfel, ținând cont de faptul că Vasilița Ion, a neglijat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor, Colegiul consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Subsidiar, Colegiul notează că, nu pot fi reținute alegațiile recurentului, or, acestea vin în contradicție cu probatoriul acumulat la dosar, iar obiecțiile invocate nu constituie temeiuri de nulitate a actului contestat.

Declarativ instanța de recurs apreciază și argumentul recurentului precum că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și la emiterea deciziei de sancționare agentul constatator, nu a cercetat toate circumstanțele cazului sub toate aspectele, obiectiv și multilateral, deoarece ultimul nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nu a prezentat instanței de recurs probe contrare întru combaterea celor constatate de către agentul constatator, prin urmare în susținerea recursului, contravenientul nu a prezentat probe ce ar demonstra nevinovăția lui în fapta încriminată.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției lui Vasilița Ion de

comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod Contravențional.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui Vasilița Ion.

În această privință, instanța de judecată consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

În situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează, fără echivoc, comiterea de către Vasilița Ion a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, astfel încât, instanța de judecată nu are temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

6.4. Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

7. Instanța corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar avocatului recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Astfel, conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Colegiul notează că la stabilirea categoriei pedepsei făptuitorului, instanța de judecată a ținut cont de caracterul contravenției, de persoana vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, precum şi de faptul că pedeapsa contravențională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Mai mult,

pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenționale atât de către contravenienți, cât și de către alte persoane.

7.1. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art. 6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or, hotărârea cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

8. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a

respinge recursul declarat de contravenientul Vasilița Ion și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024, fără modificări.

9. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursul declarat de contravenientul Vasilița Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 mai 2024 în cauza contravențională în privința lui Vasilița Ion învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional al RM*, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător: Oxana Robu

Judecător: Olga Cojocaru

Judecător: Vladislav Schibin

În conformitate cu prevederile alin.(8) art.339 Cod de procedură penală*,* dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărîrea, în locul lui semnează preşedintele şedinţei, iar dacă şi acesta este în imposibilitate de a semna, în locul lui semnează preşedintele instanţei. În toate cazurile, în hotărîre se menţionează cauza imposibilităţii de a semna.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 20 iunie 2025, a fost aprobat raportul de nepromovare a evaluării externe de către judecătorul Oxana Robu.

Potrivit art.18 alin.(5) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative, hotărârea consiliului respectiv cu privire la nepromovarea evaluării are ca efect eliberarea din funcție a judecătorului sau, după caz, a procurorului.

Totodată potrivit art.19 alin.(3) din legea supra indicată depunerea contestației suspendă executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii sau, după caz, a Consiliului Superior al Procurorilor. În perioada examinării contestației, judecătorul vizat nu poate emite acte judecătorești de dispoziție, iar procurorul vizat nu poate emite acte procesuale pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 52 alin. (1) pct. 22), 23), 25) și la art. 53^1 alin. (2) lit. c)–d) și h) din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

Din considerentele expuse, în locul președintelui completului, judecătorul Robu Oxana, semnează vicepreședintele interimar al Curții de Apel Centru, Spoială Alexandru.

Vicepreședintele interimar al

Curții de Apel Centru ***Spoială Alexandru***